

SZEGEDI SZABAD SZÓ

A NEMZETI PARASZTPÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI KERÜLETÉNEK HETILAPJA

A szegedi Nemzeti Parasztpárt a hadifoglyokért Ki a feketéző?

A parasztság feladata az új Magyarország felépítésében

Írta: Horváth Lajos

A második világháború elsodorta a régi országot. A felszabadítás megtörténte kinyitotta a kapukat a széles néptömegek számára! A parasztság elérte azt, amiért évszázadokon keresztül harcolt legjobbjain keresztül. Az óvé a föld! A föld, amelyért annyi verejtéke hullt a barázdába. A föld, amelyért fiai sokszor úgy harcoltak, hogy az az urak maradjon. Itt van hát a föld a kezünkben, amit sokan nem hitünk parasztnak, hogy a miénk is lehet. Itt van és most gyökeret kell rajta eresztünk.

De hogyan legyen igazán a miénk a föld?

Ugy, hogy az a mi nagy szegénységünk megszűnését jelentse. Ugy, hogy ne kelljen állandóan dolgozni 50-60 éven át, minden eredmény nélkül. Ugy, hogy ne csak a föld legyen a miénk, hanem a föld jövedelme is.

A tavaszon a földreform végrehajtása során, a háborús viszonyok között egy parancs volt csak a parasztság és az ország számára. Be kell vetni minden talpalatnyi földet. Ugy, ahogy lehet. Mi ma a helyzet, nézzük csak meg. A földreform megvalósításával eltűntek az uri nagybirtokok. Megszűntek az új széles kisparaszti réteg, a földhöz jutottak paraszti rétege, kicsiny birtoktestekkel. Az egész mezőgazdasági termelésünk gazdasági, birtoklasi alapja megváltozott. Természetesen a mezőgazdasági dolgozók társadalmi helyzete, osztályhelyezete is megváltozott!

Mit kell hát tennünk, hogy a parasztság sorsa ne a régi sors maradjon. Hogy ne rab-szolgája legyen a földnek, hanem ura, mestere.

Elsősorban külön kell választanunk a régi és az új kisbirtokosokat, mert így jobban el tudunk igazodni! Mire van szüksége az új paraszti rétegre. Mi az, ami nélkül nem tudja megkezdni a munkáját, hogy az eredményes legyen? Legelőször is termelési eszközök kellene. Elő és holt felszerelés. Ez ahhoz kell, hogy fel tudja szántani a földjét. Hogy tudhatjuk mi parasztnak ezt a kérdést megoldani. Kellene eke, borona, kocsi, tehát, 10 stb. stb. Először is lássuk tisztán mindnyáján, hogy sem ló, sem tehén nincs és nem is lesz éveken keresztül annyi, hogy azzal a szántást, vetést, boronást stb. úgy el tudjuk végezni, hogy természetesen jó vagy kiváló legyen. Pedig nekünk, földhöz jutottaknak arra kell törekedni, mert ha a többet termelünk, akkor hamarabb talpraállunk. Tehát gépek kellene. Ezek pedig minden körülmények között kellene. E

nélkül nem tudunk termelni s az ipari munkásság és az egész nép kenyér, élelem nélkül maradna, ha mi nem tudnánk termelni. Tehát az egész ország legelső érdeke az, hogy a földhözjutottak géphez, termelési eszközökhöz jussanak. Ennél elsőbrendű feladata az ország jövője érdekében nem lehet a demokratikus kormányzatnak.

A géphez üzemanyag kell, anélkül nem ér semmit! Természetesen, nekünk földhözjutottnak is meg kell néznünk aztán, hogy tudunk a gépekkel gazdaságosan bányi. Gazdaságosan csakis gépszoftveket tudunk dolgozni. Tehát az új paraszti rétegre, a földhözjutottnak elsőrendű érdeke a gépszoftveket megalkotása, megszervezése. Ugy kell ezt megszervezni, hogy a termelő szövetkezet csirája, magja legyen ez a gépszoftveket. Ahol a szükség úgy kívánja, ott csináljunk szoros termelő szövetkezetet. Ahol erre nincs esetleg szükség, ott laza gépszoftveket csináljunk. Traktorok és vetőgépek kellene, ez a legfontosabb két eszköz! Igen, mondhatjuk és mondjuk, de traktor vételhez pénz kell, ha van is, vagy lesz is traktor és vetőgép, de nekünk nincs pénzünk, mert nálunk szegényebb emberek nincsenek az országban. Ez igaz is. De segíthetünk magunkon és akkor az ország is segíteni fog rajtunk. Hogyan? Hát a következőképp!

A míg egyedül külön-külön leszünk, nem hallja senki a kérésünk. Ha külön-külön akarunk megbirkózni a nyaralással, akkor évekig elnyúlódunk a földön haszon és eredmény nélkül. Szövetkeznünk kell. Szervezetet kell létrehozni, ahol az érdekeinket védeni tudjuk, ahol kívánságainkat meg tudjuk valósítani. Mi legyen ez a szervezet? Legyen a földigénylő bizottságból átalakult földműves bizottság, mint vezető szerv. De ne csak 5-10 ember legyen, akire minden feladat ráhárul, hanem épüljön rá ez a földművesbizottság a szakszervezetre. Ebbe legyen benn minden földhözjutott és ezen keresztül adja meg a földműves bizottságnak az alapot, az utat, melyen képviselni tudja az érdekeinket.

A földműves bizottság legyen a földhöz jutottak vezető szerve, irányító szerve, természetesen, szövetkezésben egyaránt. A földműves bizottságok egyesüljenek egy országos vezető szervben, de csak földhöz jutottak legyenek ott is. Ezek mint irányítók adják meg felülről a földműves bizottságoknak az irányt.

(Folytatás a 2-ik oldalon)

Demokrácia és magyarság

Írta: Kovács Imre

A tulbuzgóság a politikában a leggyanúsabb. És különösen a változó időkben, amikor az emberek pánik-szerűen helyezkednek, hogy korábbi állásfoglalásuk esetleges következményei elől kitérjenek.

A magyarországi politikát a háború előtti évtizedekben a germán befolyásolta. A germán szuggesztió a harmincas évektől kezdve történelmünk folyamán talán a legerősebb volt: nagyon kevesen tudták kivonni az ólva magukat, a többség fenntartás és gondolkodás nélkül vállalta a Harmadik Birodalom imperialista törek-

véseit. A nemzeti szocializmus, mint „koreszme” áthatotta a tömegeket, őszintén, lelkesedéssel fordultak Németország és Hitler felé, a csodavárás egzaltációjával fogadtak mindent, ami germán, ami nemzeti szocialista volt.

Nem volna helyes most ezeket a tömegeket egyszerre beengedni és befogadni a demokráciába, mert azok a társadalmi erők, amelyek a múltban, a legnehezebb időkben is a haladást képviselték, a demokrácia ügyét szolgálták s amelyekre ma a demokratikus ország épül, nem tud-

nák saját képükre formálni, átnevelni a gyorsan, ügyesen helyező tömegeket. Félő, hogy esetleg inkább ők változtatnák meg a demokrácia arculatát. De hiába a tiltakozás, az ellenállás, nem lehet távolítani őket, belopózkodnak, vagy beözönlnek a demokratikus pártokba és szervezetekbe s tulbuzgó demokratákként ágnak, szerepelnek. Annira tulbuzgók, hogy nem tudnak mértéket tartani, nem tudják mit illik, mit nem s a tulbuzgó emberek szokásos hibáival tagadják azt, ami a múltban a legjellemzőbb volt rájuk.

Nemzetiszini jelszavak

Az európai reakció nemzeti jelszavakkal sorakoztatta fel a tömegeket. Nálunk éppen úgy, mint Németországban, Olaszországban, Spanyolországban, vagy Japánban. Az emberség legdöntőbb élménye a nemzeti érzés, nemzeti jelszavakkal legkönynyebb megtéveszteni a hiszékeny tömegeket. Vissza is éltek e szép és nemes érzéssel. Igazán nemzetiék

nem voltak, csak annak mondták magukat s ma azzal akarnak érdemessé lenni a demokráciára; hogy megtagadják nemzeti magatartásukat, nem reakciós értelemben, hanem a szó valódi, legnemesebb értelmében. Östobán azt hiszik, hogy a nemzeti motívumok eliskaszásával, vagy elhallgatásával dokumentálhatják a legjobban a „demokrata” voltak.

Egyszer már levizgáztunk

E mindjobban elharapódzó, sajnálatos jelenségekkel kapcsolatban fel kell vetni őszintén a kérdést: demokrácia és magyarság összeegyeztethető, avagy összeegyeztethetetlen fogalmak-e? A leghatározottabban válaszoljuk, hogy a demokrácia és a magyarság összeegyeztethető. Nem akkor lesz nagyobb becsületünk a világban, ha megtagadjuk magyarságunkat, nem: akkor lesz igazán becsületünk, ha a demokráciában kiteljesítjük magyarságunkat. A világban nagyon rossz volt a hírlink a háború alatt, amikor azt láttuk rólunk, hogy nem merünk jó magyarok lenni. Nem mertünk jó magyarok lenni, mert jó „nemzetek” akartunk lenni. Az ugynevezett „magyar” politika abban látta a magyar érdekek védelmét, hogy tekintetét Berlinre vetette és mindent onnan

várt: biztatást, irányítást, utmutatást. Ennek aztán meg is lett a következménye, magyar politika helyett német politikát csináltak uraink, az az ország akkori vezetői, s a német politika, ime, látjuk, pusztulásba vitte Európát. Gyanakvással figyeljük kísérletünket a világ s joggal, mert e háborúval másodsor kerültünk szembe a demokratikus népekkel. Ha tulbuzgóságunkban továbbra is tagadjuk magyarságunkat, akkor megint nem teszünk jó szolgálatot ügyünknek, mert egyszer már levizgáztunk azzal, hogy nem voltunk jó magyarok, ez a második vizsgánk végetessé válhatik, mert könnyen elterjedhet rólunk az a vélemény, hogy kiskoruaq, javíthatatlanok vagyunk.

Meg kell mutatni a világnak, hogy a magyar haladó, felvilágosult, de-

Nemzeti politika

A magyarság nemzet. Ennek a munkásság, a parasztság és a haladó értelmiség a gerince. Az új nemzet a demokratikus országépítéssel nemzeti politikát követ. „A nemzeti” persze nem tévesztendő össze a sovinizmussal. A sovinizmus, bármilyen formájában is, reakció és összeegyeztethetetlen a demokráciával. Körföltünk minden nép új politikai erőkkel építi a romokból új országot. A románok a jogszólvok, az osztrákok a demokráciát a sajátos nemzeti szemléletükkel hozzák összhangba, a csehek tulzába is viszik ezt s egyik nép sem szégyenli, hogy lú-

nemzeti hagyományaihoz, nemzeti érzéséhez, nemzeti politikájához. A szó legtisztább és legszentebb értelmében mernek jó románok, jó szerbek, jó osztrákok, jó csehek: jó hazafiak lenni! Csak mi nem merünk jó magyarok, jó hazafiak lenni? Helviten, a dunavölgyi együttműködéssel összeegyeztethetetlen magatartás volna, ha nem mornénk jó magyarok, jó hazafiak lenni. A dunavölgyi és általában az európai népek elítélik a sovinizmust, elítélik mi is, de mem itélik el a nemzeti érzést, a hazafiaságot, tehát nem itélik el mi sem! Fontos ezt éppen

most megjelöznünk, amikor Magyarország izoláltságából kezd kibontakozni. A nagy demokratikus népek és a szövetség országok bizalma megerősödött irányunkban, a missziók is a demokrácia és a magyarság szétválaszthatatlanságát, eszméi, elvi és gyakorlati igéivel menjenek nehéz, de szép feladatukat teljesíteni. Ez itt bent az országban, a politikánkban, is valljuk a demokrácia és a magyarság szétválaszthatatlanságát. Mutassuk meg, hogy jó magyarok vagyunk azzal, hogy jó demokraták vagyunk s a demokráciánkkal bizonyítsuk a magyarságunkat.

AZ URAK ORSZÁGÁBÓL A NÉP ORSZÁGA LEGYEN!

meg hogyan működjenek. Alakítsuk meg mindenütt földhöz jutottak a szoros termelő szövetkezetet, vagy a lazább gépszövetkezetet. Amikor megalakultunk, akkor a földműves bizottságon keresztül juttassuk el kívánságunkat az országos földműves bizottsághoz, hogy mire, mikre van szükségünk. Mondjuk traktorra, vetőgépre, vetőmagra. A földműves bizottság eljár ekkor a földművelésügyi kormányzatnál, hogy a szükségleti gépet, eszközt stb. hitelle, vagy részletre megkapjuk. Ha van pénzünk, vagy valamink, amiért meg tudjuk venni a gépet, akkor fizessük ki azonnal. Ha nincs, akkor fizessünk érte annyit ki, amennyit össze tudunk adni, a többit pedig majd fokozatosan kifizetjük. Ha nincs egyáltalán semmink, akkor is meg kell kapjuk a gépet. **Hittel kell adni minden körülmények között a termelő- és gépszövetkezetnek.** Ha magánvállalatok, gyárak kapnak hitelt, akkor nekünk is kell kapnunk. **Kapunk is csak szervezeten kell fellépniük és szervezeten vállalni azt, hogy jó befektetés lesz ez a hitel a jövő szempontjából.**

Gépek nélkül, szövetkezeti hitel nélkül nem tudunk mit kezdeni, csak tengődni a földön! Gépeket, szövetkezetet, hitelt csak úgy tudunk szerezni, ha egységben vagyunk, ha szervezettek vagyunk. Jöjünk van erre. Létre kell hozni a földműves bizottságokat községenként és országosan! Dolgozzuk ki, hogy mit akarunk, mit tudunk termelni és ehhez mire van szükségünk! Ha ezt elvégeztük, akkor szervezeteinket keresztül és pártunkon, a Nemzeti Parasztpárton keresztül meg kell valósítanunk.

De a régi törpe és kisbirtokosok csaknem hasonló helyzetben vannak. Azoknak sínes annyi élő és holt felszerelésük, amennyi szükséges lenne! Mit csináljon hát a törpe és kisbirtokos parasztság. Alakítsunk szintén termelő szövetkezetet, gépszövetkezetet, értékesítő szövetkezetet. Legyen benne a földműves bizottságban, hogy minden falu termelési kérdése egységesen, egy terv szerint oldódjon meg. Valamivel több tőkével rendelkeznek! De ne ragadjanak meg a régi viszonyok között. Egyetlen egy paraszti ember se törekedjen arra, hogy olyan körülmények között dolgozzon, mint a multban. Nézzünk most már nagyobbakra és messzebbre! Gyakorlottabb a régi kisbirtokosság a termelésben, mint az új réteg! Tehát

A mi könyveink

Veres Péter: Szűk esztendő

Azt mondják az irodalomhoz értők: *Kisregény*. Műfajilag az is lenne, de mégsem az: nincs költői nekilendülés, nincs regényírói raffináltással összehozott bonyodalom, csak élet van; egy darab a gyepsoriak életéből. Inkább az elbeszélésekhez tartozik; hosszabb eletrés. „Hiteles tudósítás az alföldi szegény parasztság történetéből. Nem kerek történet, nem csattanós végű mese, csak egy-egy életdarab: a magyar ember, a magyar paraszti a bajban, a szegénységben, az időjárással és az emberekkel, a természettel és a társadalommal való küzdelemben. — mondja róla a borítóján lévő ismeretetés. Tartalma csak annyi, hogy egy napzámok ember sok vergődés, napzám, földbérlet, koplalás, kecskeltartás után ténhén jut, de aztán el kell adnia a „Rózsit“, hogy újabb földbérletért az árendát kifizethesse. A maradékból meg 235-ért vett egy öreg kajla riskát, de mind egy, fő az is a szegény embernek, hisz „nem a szarvából adja a tejet.“ Igen ám, de a cenzár b.csapta öket, kitögyelgette, hogy bendőji öreg jószágot szott rajuk, se tejet nem adott, de borju nem volt benne. „Az asszony sokat riút, nekem se esett jól az étel napokig, de aztán más bajok jöttek és eltemették ezeket.“ Akkor meg a földdel lett baj, sáros-vizes ősz, fagyos-zeles tél, regelenként csikorgó, száraz tavaszszél; a minden takarmányt fölzárt. Virág piacon nem kelt el, 120 pengőért kellett elviesztegetni a mészá-

neki kell elsősorban elindulni afelé, hogy mást is termeljünk mint buzát! Egy évig még kell a buza, de azután már csak annyi, amennyire magunknak szükségünk van. Térjen át a parasztság már most a kerikultura megteremtésére! Termeljen sok-sok gyümölcsöt, amit számtalan módon fel lehet használni. Megnyílnak a külföldi piacok, fel kell készülni! Termeljen nagyon sok szemet, kukoricát, árpat, hogy az állatállományunkat rohamosan növelni tudjuk. A sertésállományunkat, baromfit, tyukot, kacsát, libát, pulykát rohamosan kell szaporítani! It is fel kell készülni a külföldi piacra! Magtermelésünk és mezőgazdasági ipari növényeink termelése még a legfontosabb kérdésünk. Meg kell oldani a kukorica, a dohány, olajnövények termelését! Ezeket és a buza termelést is a jövőben nem csinálhatjuk másként csak gépekkel, csak szövetkezzel, mert másként ráfizetünk! Tehát a régi és új birtokosok egyesüljenek a földműves bizottságban. Itt, ezen keresztül beszéljük meg a parasztság jövő évi termelési kérdését, a szükséges hozzávalókat állapítsák meg. Csináljunk ezt meg országosan. Gyűjtsük össze az egész ország igy elkészített anyagát és központi irányítás mellett és segítés mellett készítsük el igy a mezőgazdasági termelés évi munkatervét, irányát.

De, hogy ne a pillanatnyi miban éljünk csak, készítsük el legalább nagy vonásokban a mezőgazdaság felépítésének 3-5 éves tervét. Ugy készítsük el, hogy a parasztság megszabaduljon a mult minden átkától. Legyen végre ember a paraszti is. Ne csak a belvárosban legyen villany, hanem minden faluban. Legyen fürdőhelye minden falunak. Világítson a tudomány fénye be minden faluba. Változtassa át a demokrácia a parasztságot! Legyen szabad emberré minden dolgozó paraszti. Építsük meg mi parasztiok ezt az új országot a két karunkkal, józan eszünkkel, tudást szomjazó agyunkkal, emberséget hordozó szívünkkel. Sorakozzunk fel a mi országunk felépítésére! Most az egyszer és véglegesen nekünk építsünk új országot, emberit és magyart!

Felhívjuk a parasztságot, hogy a felvetett gyakorlati kérdéshez levélben szöjlon hozzá. Targyaljuk meg közösen, hogy mit és hogyan kell cselekednünk. Mindnyájunk érdeke, hogy a parasztság jövőjét közös terv és közös akarat utján alakítsuk ki. Várjuk a széles paraszti rétegek hozzászólását!

rosoknak: és igy tovább jött a baj, hisz a „szegény embert még az ág is huzza.“ A szűk esztendő is beköszönött nagy szárazsággal, a sertésvész is elvitte a két kis hizót... Sehöl semmi remény. — „Huz évig napzámok voltam, azelőtt tíz évig cseléd voltam és mindig szabad ember szerettem volna lenni.“ Maradék pénzén egy kímustrát téglahordó lovat veti, az meg az első szántások „kiddögött“ előle s hova jutott? Most aztán tisztá lettem mindentől. Egy választott kocmatalac az összes vagyonom. Anyi, mint a lakodalom utáni napon.“

Ez az életforma az, amiről azt mondjuk, hogy cödbejutott, mert embertelen. A jövő parasztiéletforma lényege az az intézményes biztosíték, ami termésetti csapásoktól, emberi kápszástól nem engedi süllyedni a munkás embert annyira, hogy onnért már a felemelkedés emberileg lehetetlen legyen.

Veres Péter:
Egy földmunkás naplójából

Ugyanaz a műfaj: kisregény; ugyanaz a sors: a nincstelen; ugyanaz a környezet; a gyepsor, ugyanolyan ember; egy napzámosság földmunkás.

Talan a szűk esztendő előbb kelene helyezni, (a költöben ugys van) az a fölytatása ennek. Munka nélküli, „szirozó“ nélküli, koplalás tél után, reménytelenül olesó tavasi munkapiac, munka nélküli létezés, a Mócsi boltosnál lisztért-krumpliórt végzett munka, kölcsönből éles,

Motó a hold...

*Motó a hold a ház alján,
nem lel mást egy rossz csupornál.*

*Főlnéz a padlás-ablakra,
csorba kasza csüng ki rajta*

*gunyolódva, kölekedve
mint akasztott betyár nyelve*

*Szél támad a berek-aljól,
villog az iszláló-ajtó.*

*Főlrriad rá bent a bojtár,
azt se kérdezd mit álmodtál.*

*Ha álmodott, olyat látott,
főlgyujtotta a világot.*

Jlyés Gyula

aztán a Mauthner-uralomban egy heti munkára, más „lába kapcsájának“, szolgámonkára szegődés. A névdes földben tönkremegy a lábbeli, farszót avelőgymellett kutyagolás, szegénytelés az intéző „ur“ szidása; szombat este hat pengő husz fillér napzám, ami ki se futja a heti szalonnát, meg a tönkrement ruhát. „Tán jobb lett volna, ha otthon tanyázok az ablak alatt...“

„De a következő héten megint csak kimentem, mert hát mit csináljon az ember?“

Igen, nem régiben még ez volt a sorsa a földmunkás embernek. Azt hiszem, ennek a regénynek olvasása közben sok földhözjuttatott parasztemberön megakadélistorsóra ismer: küzködés szakadásig s mégis örök földhözragadság, sehol semmi remény, hogy egyszer már önálló birtokos, maga ura lenne, a nictelen.

Hisszük, hogy ez az embertípus kapott a demokrácia első győzelmek alkalmából földet: ez a fajta magyar ember megérdemli; ennek a jussa volt a föld!

P. L.

Összelyuggatott káposztalevelek

A káposzta most nagy érték és később még nagyobb lesz az értéke. A termelők szomorodva tapasztalják, hogy napról napra több és több a kilyuggatott káposztalevél. Nem sok kereségre megtalálhatják a kártevőt, a leveleket rágó hernyókat. Ezek a hernyók nem egyforma színűek, mert ahogy nőnek, pedig tekintve nagy étvágyukat, igen gyorsan nőnek, színüket változtatják és mindig sötétebb színiek lesznek, míg végül hátuk és oldaluk sárga-sávos és fekete szemölcsökből öszszeszálló foltos lesz. E után már el-tűnnek, de kereségre megtalálhatók a káposztatöve alján bebábozódva. Ezekből lesznek a káposztapillangók, amelyeknek mostani második vagy harmadik nemzedéke cikázva, kergetőzve repked a káposztailétevény felett és olyan ártatlannak látszik, mintha semmi köze se volna a kilyuggatott levelekhez. Ezeknek a pillangóknak az ivadéka, a hernyója a kártevő. A pillangók petéznia a káposztások szénőli védettség szélére repülnek és egy-egy pille 60-80 petét is rak, tehát elég szaporak. A petéből kikelt hernyók igen falán-kák, gyorsan fejlődnek, a leveleket öszszevissza lyuggatják és ürülékükkel bepiszoklják.

Az ellenük való védekezés ábóll áll, hogy a repkedő lepkeket lepkehalóval öszszefogják. Ezt a gyerekek jól és gyorsan végzik, azonban nem tudják mind öszszefogni és ezért a káposztások szélén meg kell keresni a lerakott petéket vagy a kártevőket. A peték csomóba vannak a levelek fonákjain (hátluján). A petéket ujjal szétmorzsoljuk. A hernyókat öszszeszedni már bajsosabb, ezért a káposztát öntözük meg 10 százalékos sósvizoldattal. Jöjvőre nézve pedig azt tegyük meg, hogy már koratavasszal öszszefogjuk a lepkeket, mert ekkor még kevés van belőlük, a gázt irtjuk meg a kivágott gázt öszszeszedve, a földről elhordjuk. A hernyók, ha káposzta nincs, mindent-tele gaznövényen megelnek és van annyi alkalm izkodiképességük, hogy a kivágott és fonnyadó gázról a meghagyott növényre huzódnak.

Külpolitikai összefoglaló

A választások

Állanak előtérben ma nemcsak belpolitikai, hanem ugyszólván az egész világpolitika terén. S ebbe a választási zónába most már Magyarország is beleszik. Nem csoda, hogy a lapok tele vannak

Bevin

angol külügyminiszter, erre vonatkozó kijelentéseivel. Kétségtelenül megállapítható a külügyminiszter beszédeiből, hogy a demokráciának ök csak az angol demokráciát hajlandók elismerni. Tehát a népuralmat, a nép akaratát teljes szabad megnyilvánulásában. Éthető, hogy a szabadságnak ilyen tág értelmezése ellen első-sorban a Kommunista Párt emelt szót, mert hiszen a fölszabadított államok fasizta réteget juttatnák könnyen szóhoz, sőt itt ott döntő szóhoz.

Bulgáriáról, Romániáról és Magyarországról

a következőket mondotta a munkáspárti brit külügyminiszter: „Azok a kormányok, amelyek ezekben az országokban megalakultak, nézetünk szerint nem képviselik a nép többségét és a legujabb fejleményről szerzett benyomásunk az, hogy egyik totális államformát a másikkal cserélték fel.“ — Nem szükséges nekünk ehhez külön kommentárt, magyarázatot fűzni. Választások lesznek itt is egy jó hónap múlva s akkor majd felet rá maga a nép. — Görögországban megalakulnak tekinthető a Vuigaris-kormány, melynek feladata a választások kitűzése. A Szabad Nép augusztus 22-i száma külön kiemeli hogy „a választások „tisztaságát“ szövetségközi bizottság ellenőrizi, amelyben a szovjetunió nem veszt részt.“

A békéről kijelenti Bevin, hogy „a nyghatalmak legfőbb feladata, hogy a béke megörzözivé váljanak, de nem ugj,

hogy uralkodjanak más országokon, hanem az egész emberiség közös érdekeit szem előtt tartva cselekedjenek...“

Japánban

bár lassan, de folynak a fegyverletéti előkészületek. A szövetséges csapatok főparancsnoka rádión keresztül küldte el a japán főparancsnoknak a fegyverletételre szóló parancsot. A japánok csüörtörtök kötelesek elküldeni megbízottait a fegyverletéti feltételek átvételére. A japán fegyverletétel után Korea szabad állam lesz. Ezt Potsdamban és Moszkvában is elfogadják. Ideiglenesen azonban a szövetségesek nevében a szovjet csapatok szállják meg. A Tass iroda levelezője megállapítja, hogy a japán fegyverletétel ellenére a tengerparti japán lakosság még ellenállást tanusit.

Nemzetközi ellenőrzés

alá helyezik az atomerőkkel kapcsolatos találmányokat és kutatásokat. Bevin angol külügyminiszter tett erre vonatkozólag előterjesztést, mely szerint az Egyesült Nemzetek alapokmányát módosítani kell, mert biztosító intézkedésekre van szükség az atombomba feltalálásával kapcsolatban. Komoly jelentősége van ennek az előterjesztésnek, mert egyetlen hatalomnak sem szabad meghagyni a lehetőségeket, hogy saját céljai elérésére használhassa fel az atomerőkkel kapcsolatos találmányokat.

A romániai

kapcsolatok továbbépítését jelenti Bagdadar román egészségügyi miniszter budapesti látogatása. Megígérte Bagdadar, hogy minden erővel a magyar orvosok segítségére fog sietni. Beszédében hangsúlyozta meg, hogy „a jövő azoké, akik hisznek a munka erejében, a népek szolidaritásában és az emberi szellem szabadságában.“

MEZŐGAZDASÁG és KERTÉSZET

Rovatvezető: SOMOGYI IMRE

Tejkezelésről

A tej a legfontosabb táplálékaink egyike. Fejésére, kezelésére és eltar-tására a legnagyobb gondot kell fordítani, mert szag, íz stb tekintetében a legkényesebb minden iránt. A rosszul kezelt tej könnyen megromlik, idegen, sokszor undorító szagot, esetleg ízt is kap. Általában alig van táplálék, amire igen könnyen-nyebben rá lehetne mondani, hogy „gusztustalan“ rosszul kezelt. Az alábbiakban a kistermelőnél fontos, rendeltetleg is kötelező tejkezelési szempontokat ismertetem. A helyes és szakszerű tejkezelés révén nemcsak a gázda jut előnyökhöz, hanem egyben embertársai javát is szolgálja.

A fejést végző személy fejsé előtt kezét és az állat tőgyét tiszta vízzel mossa meg és tiszta ruhával törölje szárazra. A frissen fejt tejet tiszta szűrőn át kell szűrni és legalább a kutyv főfokára le kell hűteni, mert a meleg tejben a savanyodást okozó tejsav-baktériumok jobban fejlődnek, mint a lehűtött hideg tejben. Ezután elszállításig lakásul nem használni, megfelelően hűvös és száraz, tiszta szellőző helyiségben kell tartani. A tejnek a fűlledéstől megóvása végett a tejet teit edényeket nem kell teljesen ledelni, hanem az edény fedőjét csak közvetlenül az elszállítás előtt kell az edényre tömitve illeszteni és lezárni.

A tej elhelyezésére szolgáló helyiségben nem szabad olyan anyagot tartani, melyből a tej kellemetlen ízt, vagy szagot kaphat, vagy amely a tejet megfertőzhetné. A termelő mel-lőzheti a tej hűtését, ha a tejet fejtés után egy órán belül közvetlenül a fagyaszónak vagy olyan üzemenk adja át, mely a tej hűtését maga végzi.

A fejéshez, továbbá a tej kezeléséhez és forgalombahozatalához csakis

olyan edényt szabad használni, amelynek érintkező felületeit az édes állapotban levő tej sem támadja meg. Ilyen pl. az ónnal belül teljesen bevonat vagy zománcozott bádögkanna.

Az edénynek kifogástalan állapotban kell lennie, tehát repedezett, kic-sorbult, rozsdás, lekopott, vagy lepatogott ónozásu, zománcu edényt nem szabad használni. Az edényt közvetlenül a használat előtt és a használat után azonnal alaposan ki kell mosni, kiöblíteni és kicsurgatni. A tehez használt edényt más célra felhasználni tilos.

Tejet csakis tömitett fedővel ellátott és lezárt edényben szabad szállítani. A tejszállító edény fedőjének tömitésére egészségre ártalmatlan anyagot (gyékény, fehér vászon stb.) kell alkalmazni. A tömitőanyagot közvetlenül a használat előtt és azonnal a használat után forró vízben tisztára kell mosni. A tömitésre szalmát, korhádt gyékényt, rongyot, hulladékpiapot vagy más tisztátalan vagy egészségre ártalmas anyagot felhasználni tilos.

A tejet tartalmazó edényeket nyílt járművön, kocsin, szekéren való szállításuk alatt, valamint lerakásukkor a fellemelegedéstől és a szennye-ződéstől (nap heve, por) letakarással, vizes ponyvával, vagy gyékénnyel, zöld takarmánnyal kell megóvni.

B. L. dr.

Autóvezető!

keres a Nemzeti Parasztpárt délkerületi titkár-sága. Autóvezető, aki tagja a pártnak, jelent-kezzen felvételre Szeged, Batthyány-utca 4. szám alatt a párt helyiségében.

Nem kellenek szolgálalkek

Nagy tisztogatás folyik most a magyar élet minden terén. Ed-digi urak helyett új vezető-retegre, a munkásságból és a parasztságból kinőtt új értelmiségre akarjuk építeni az új Magyarországot. Uraink jórésze magától hagyta ott iróasztalát, a többi a népbíró-ságok lugozzák ki a zsarnokságot szenvedő nép fölül. És mégis mindinkább tapasztalhatjuk, hogy igen sokan maradnak ott nem oda való emberek, vagy kerülnek a hivatalokba újak, akik urak akarnak lenni, a régiék szerepét veszik át. Nem elegendő sem az igazoló bizottságok, sem a népbíróóságok munkája. Nem is lehet elegendő, mert működésük elsősorban a multra irányul, holott a jelen fasisztái, reakciói sem kevésbé bűnösök. Nem kell különö-ssebb bizonygatni, hogy sokan vannak, akiknek multbeli magatartásuk homályban marad, akik ellen senki semmit nem tud, vagy nem akar mondani, vagy akik különböző manőverekkel kimosakodnak. Ezekre ki vigyáz? És ki vigyáz azokra, akik éppen most válnak reakció-sokká, illetve tevékeny reakcióso-kká, de mert a multban nem szerepeltek, most nyugodtan működhetnek bárhol? Csak egy megoldás van. Magának a népnek kell ügyelnie. S nagyon kell ügyelnie!

Sokhelyen az urak helyére éppen az a hat elemivel, négy középiskolá-val uraltatják, beteg közposztályi rétegűt, amely eddig is ott hagyta a földet vagy az ipart, megtagadva saját osztályát, irószu a paraszt-munkától az „urak cseléje” lett, elárulta osztályát, és példázta a ma-gyar bürokrácia sajátos típusát: a bicikliző, a földfelé görnyedő s le-felé taposó beamter-szolgálalkek.

A tapasztalat azt mutatja, ezek az osztályárulók voltak a hiva-talos hatalom, az uraló osztály-érdek legalázatosabb kiszolgálói. Ő előlük gyűrte zavarában egyik lábá-ról a másikra állva pipkáját a rongyosruhájú szegényember s ez a típus beszélt úgy a nincstelennel, mint „kanász a síndóval.”

Műveltségében ez a réteg tagadta meg a népi műveltséget, ez terjesztette el a faluban a „legújabb” vá-rosi modort, ez hízeltette meg magát az urak közé az „ur kaszinó”-ba, ez ívott pertut a jejszóval, ez az „intelligencia” zárta el magát lég-mentesen mindentől, ami a dolgozó nép, a gondtól, érdektől, gondolkodásmódtól, daltól, táncától, s ez a klikk dorbézolt hajnalig házi zsu-rokon, míg a paraszt fáradt derék-al aratta a buzát. Ennek a réteg-nek uborkafára fölkapaszkodó ur-hatnásága tartotta legnagyobb írónak Herczeg (Hercog) Ferencet, vagy Somogyváry (Freiszberger) Gyulát, ennek a legszebb dalát Eisemann Mihály „követte el” s ez éneklő vidám „ur” társaságban ér-zelemtől remegő hangon a „Most van a nap lemenőben” magyar-nak neveztet nótát.

Gyökértelen, világnézet és elvek

A hódmezővásárhelyi parasztnap a parasztság legégetőbb kérdéseire ad választ

A választások harcához bizonyára döntő lökést fog adni aug. 26-án a hódmezővásárhelyi parasztnap. Olyan óriási tömeg s a parasztság legharcosabb rétege tesz ott bizonyoságot a parasztság erejéről.

Veres Péter, Erdei Ferenc és még többen a vezetőik közül a legalkalmasabb időponiban szólhatnak a délmagyarországi parasztsághoz s ezen keresztül az egész ország parasztsághoz. — A Szegedi Szabó Szó követelek száma részletesen fog beszámolni minden mozzanatról és már előre jelezhetjük, hogy legégetőbb kérdéseinkre fogunk választ kapni.

Hazajönnek az összes hadifoglyok

Lapzártá előtt kaptuk az örvendős hírt, hogy végre teljesül a sokat szenvedett magyar népek az az óhaja, hogy minél előbb viszontláthassák azokat a hozzátartozóikat, akiket a háború elsodort tőlük s hadifogságban várják a szabaddulás pillanatáig. A Szovjet ismét bebizonyította nagylelkűségét a magyar néppel szemben.

Voroslov marsail augusztus 22-én közölték Gyöngyösi János külügy-miniszterrel, hogy a Szovjet-unió szabadonbocsátja az összes hadifoglyokat. Sok-sok ezer magyar hadifogoly tér haza Oroszországból, a magyarországi hadifoglytáborokból és nyitárol.

Természetesen nem engedik haza azokat a hadifoglyokat, akik az SS-SA, a Sonderkommandó, vagy a Gestapo kötelekében harcoltak, vagy tömeggyilkosságban vettek részt.

Szegedi Nemzeti Parasztpárt a hadifoglyokért

Az óriási érdeklődés, amit az egész országban kiváltott a Nemzeti Parasztpárt segítői akciója, világosan mutatja, milyen eleven volt a seb, amelynek gyógyítására vállalkoztunk. A magyar nép érezte a felelősséget és segíteni akart. De mutatja ez azt is, hogy a Nemzeti Parasztpárt elsőknek ismeri föl a nép, a parasztság súlyos problémáit. Fölismeri és nem var. Segít. Ott és úgy ahogy lehet.

A budapesti Szabó Szó napról napra beszámol az országos gyűjtés eredményeiről és mindenről, amivel összefügg.

Szegeden két okból külön is szükséges volt megszervezni és önállóan intézni a hadifoglyok megsegítését.

a) Mert itt Szegeden is sokan szabadultak hadifoglytáborokból, akiknek közvetlen támogatás kell.

b) Külföldi táborokból hazatérők gyakran utaznak keresztül a szegedi állomásokon.

A Nemzeti Parasztpárt helyi szervezete s a párt délküretűi titkársága azért úgy határozott, hogy két irányban indít gyűjtést: pénzben és természetben és nem küldi be egyiket sem a központi szervezetnek, hanem közvetlen segítségre használja fel. Az eddigi gyűjtés eredménye Szegeden:

Férfizsámolyok összege	100:157-70 P
burgonya	20 00 q
liszt	12 50 q
zsir	-12 q
szalonna	-05 q
bab	1 00 p
tojás	1766 db

A gyűjtést a város területén a Nemzeti Parasztpárt tagjai végzik s ebből derekasan kivesszük részüket az értelmiségi tagok. Külön ki kell emelnünk, hogy bekapcsolódtak munkájukkal az ifjúsági szervezetek s így az alsóvárosi MaDlSz tagjai 5.535 P-t, a cserkészek 4.313 54 P-t gyűjtöttek. Az ifjúság lelkes támogatása azért is külön öröm, mert bizonyoságot tesz arról, hogy az ifjúság már bele akar és bele is tud kapcsolódni az újjászüléstől folyó nagy küzdelembe.

A szervezés és segítők munkája

Természetesen a szervezés, a gyűjtés nem fejeződik be, hiszen a hadifoglyoknak csak kisebb része tért eddig haza. A Nemzeti Parasztpárt akciója olyan visszhangra talált Szegeden, hogy az elmúlt héten a szegedi Nemzeti Segély — Vörös kereszt — Lőrántfy Zsuzsanna egyesület és minden karitatív, segítőcélú egyesület a Nemzeti Parasztpárt ki-küldöttjének részvételével közös megbeszélést tartott, amelynek célja a segítségben való együttműködés volt. Megegyeztek abban, hogy

1. a hadifoglyok megsegítése céljából bármely egyesület ha gyűjtést rendez, azt a Nemzeti Parasztpárt iródjában adja át a párt megbízottainak.

2. Központi anyagraktárt létesítenek a Lőrántfy Zsuzsanna egyesület kezelésében s ugyan-csak ez az egyesület vállalja a főzést és a foglyok élelmiszerral való segítését.

3. Ellenőrző megbízottakat választottak, akik az egész segítő lakói lebonnyolítását ellenőrzik.

Egyébként a pénzegegyüt, úgy mint már eddig is, a Nemzeti Parasztpárt iródjája juttatja el a hadifoglyoknak. — Az alsóvárosi zárdában az arra rászoruló beteg hadifoglyokat ápolják s a Nemzeti Parasztpárt gondoskodik róla, hogy panaszai, kívánásai a lehető leggyorsabban orvosolást nyerjenek. Hiszen nem nehéz elgondolni, milyen sokan jönnek ki a foglyotáborokból teljesen tájékozatlanul a mai élel-tésben és mennyien vannak, akiknek nem elég, hogy szabadok Irá-nyítani, tanáccsal ellátni kell és utabandítani a sokszor nagyon is messze levő otthonától.

felhívjuk a vidéki, délküretűi szervezeteinket,

hogy ha a gyűjtést még nem végezték el, gyűjtsenek minél többet — s azok a szervezetek, akik még nem küldték el a gyűjtésüket, azt ne Budapestre, hanem közvetlen hozzánk: Szeged, Dugonics-tér 12 küldjék el a Nemzeti Parasztpárt szegedi szervezete címen.

Ki a feketéző?

Írta: Seres József

Talán a legnehezebb kérdés és egyben a legfajább is a falusi és városi dolgozók részére. Legalább olyan súlyos kérdés, mint az, hogy ki a reakciós. Utána kell nézni, számot kell vetni magával a fogalom-mal is, mert sok téves felfogás uralkodik ezen a téren.

A városi munkás szerint a paraszt az, aki feketézik. Aki sokszor jár a városi munkásság és tisztviselők közt, azt tapasztalja, hogy mindig komolyabban hiszik, hogy kizárólag a parasztok az okai a feketézésnek. De a parasztság nem érzi ezt a bűnt. Nem érzi, miért volna éppen ő a feketéző, ha lehet-tőleg jó áron igyekszik eladni termelvényeit? Állapítsuk meg mind-járt, hogy egyiknek sincs igaza.

A városiak tévednek, amikor a paraszt náluk majdnem egyet jelent a „feketézővel”, mert a dolgozó paraszt nem feketéző. Viszont a paraszt is téved, ha a feketézés egyetlen okát az iparicikkék óriási, megfizethetetlen ár-ban látja.

Erek csupán az áruhiány miatt be-álló inflációs jelenség, amin esze-lleg kellő fegyelmelzettel segíteni lehetne. Segíteni lehetne, ha nem volnának mindenütt jelen az igazi feketézők is.

Az igazi feketézők pedig se nem parasztok, se nem ke-reskedők, vagy iparosok, hanem egészen egyszerűen és határozottan feketézők.

Éhező városiak

Eleinte csak egy-két vállalkozó szellemű városi jött le falura s ösz-szevásárolt, amit csak tudott. Ho-zzát érte ruhát, cipőt stb., ami nem volt falun. Azután mindig többen jöttek. Az olcsó csirke, zsír, liszt és mindenféle élelem óriási karriert fu-toit be, mert a kéhezett városiak egymást licitálták tu. Aztán egy-szerre elakadt az özőnítés. De nem sokáig, mert akadtak falun is vá-lalalkozó szelleműek, akik megpró-bálták pótolni ezt a fogalmat úgy, hogy ők vitték helyükbe, ők jártak föl elkepesztő súlyú batyukkal a városokba. És falun azelőtt ismer-etlen nagyságu pénzüsségeket mutogattak. Nem szidta őket senki Kellett az élelem a városokban, kellett a pénz a pénztelen falvakban. De ezek a vállalkozó szelleműek mikor összeszámolták pénzüket, gondolko-zóba estek:

Ha földet munkálnak, napszámba mennek, vagy bármi más munkát vállalnak, ruha szakad s reggeltől estig robotolnak s mindennap dolgozva is alig keresnek heti 1000 pengőt. Amugy számítva pedig az egyszerű feketézés már szerényen véve is 5—6000 pengő. Pihen, jól s van mindene.

Főbűnös a városi feketéző

Ki tagadná, hogy így van és ki csodálkozna rajta, hogy mindig több a vállalkozó szellemű feketéző? De nehogy azt higyük, hogy a falusi feketézők közvetlen a fogyasztóknak juttatják el áruikat. Akkor kevesen lennének a feketézők és könnyen lehetne megfogni őket. Nem.

A főbűnös nem a falusi, hanem a városi feketéző. Az, aki készen várja az árut, az, aki leküldi megbízottait a falura, akinek pénze van és volt is már előbb.

Mert ne felejtjük el, hogy a falusi szegény parasztnak sohasem lett volna elég pénze, hogy kivárja, ille-tőleg összegyűjtse az árut, hogy mi-nél magasabb árat kényszerítsen a fogyasztóra. Falun csak azért ugrot-tak olyan óriási s terményárak, mert a városi feketézők elárasztották pénzzel, mert mohón igyekeztek pénz-züket befektetni valamibe s ők nagy-on jól tudták, hogy háboru után a valután kívül az élelmiszerek, amiért minden pénzt meg fognak adni. De a parasztnak ruhára, bakancs-ra, eszmarra lenne szüksége. A feketéző ipar nem rest kihasználni ezt sem, mint ahogy az éhező városiak szükségét is kihasználta. Az áruk végképpen nem igazodnak semmi-hez. A városi feketéző a drága zsira hivatozik, a falusi a eszmarra s lát-szólag mindkettőnek igaza van.

De százsorosan igazuk van a dolgozó rétegeknek,

akik a szédítő kereseti lehetőségek mellett is megmaradtak a föld meg-munkálásánál, a kollektív szerződés-ek által adott lehetőségeknél, amik-or lütni akarnak a feketézők minden fajtától.

A feketézés következménye

Paraszt viszonylatban mi a kö-vetkezménye a feketézésnek? Men-jünk ki a mezőre s meglátjuk. Mag-látjuk a csöves, kitűnőnek ígérkező kukoricatáblák mellett a sápadozó, térdig gazos kukoricákat, akiknek gazdája termelő munka helyett a feketézést választotta. Azt jelenti pa-raszti viszonylatban a feketézés, hogy:

1. Mindig több lesz a megmun-kálattalan, vagy rosszul munkát föld.
2. Kevesebb lesz a termény s a kevés, de drága terményt nem az fogja elfogyasztani, aki termelő mun-kát végez, mert annak nem lesz pénze.

Ipari viszonylatban:

1. A legfontosabb munkákra nem lesz munkás, mert amugy jobban megélnék. Kiállnak valahol az állo-más körül, vagy valahol, amihez nagyszerű szimatjuk van s egy fél-óra alatt többet keresnek, ha segí-tenek a feketézőknek árut cipelni, mintha egész nap robotoltak volna.

2. Rohammunkákra, robotmunkákra lesz megint szükség s abból szintén azok veszik ki részüket, akik mindig megtalálhatók, akik rend-es munkahelyükön élnek. Valamit tenünk kell. Nem feketézhettek el az egész jövőnket, a feketézést meg kell szüntetni. Ehhez elsősorban meg kell állapítani:

Ki hát a feketéző?

Semmi esetre sem az a paraszt, aki becsületesen dolgozik s becsüle-tes árat akar kapni árujáért.

Semmi esetre sem feketéző még az a paraszt, aki szeretné szabadon értékesíteni terményeit, vagy szer-rene iparicikkekhez jutni az ő ter-ményárainak megfelelő ártért.

De feketéző az, aki nem munkálja meg jól a földet azért, mert amugy jobban keres. — Feketéző az, aki összevásárolja Apátfalván 1000 pengő-ért a Hagymát, hogy vaggton kapva, vagy akár csónakon behozza Szegedre, vagy más nagyvárosba s ott 35—40 ezerért adja tovább.

Vagy feketéző a cipész, amikor 70 pengőért tesz egy foltot a cipőre s az anyagot kapta hozzá.

Feketéző mindaz, aki ma nagyon tud ragaszkodni ahhoz, mennyit tud-tott ő vásárolni a munkája béré-n akkor, amikor mindene volt.

Feketéző az, aki mindenáron összehasonlít s azt várja a szegény dolgozó szemébe, hogy mit akar, miért tiltá-kozik, hiszen láthatja, hogy 2—3 ezer pengő ma nem pénz.

Minden feketézés, a munka ér-tékét, a becsületet szándékol ássa alá s reakció s a gyökereig.

A földhözjutottak országos kongresszusa szept. 8-án és 9-én

Az Országos Földbírókrendező Tanács megbízásából a Nemzeti Parasztpárt és a Földmunkások és Kibirtokosok Országos Szövetsége szeptember 8-án és 9-én Budapest-en megrendezi a földhözjutottak első országos kongresszusát.

A kongresszus határozati javaslat-ban fogja követelni a Földigénylő Bizottságoknak Földműves Bizott-ságokká való átalakítását oly módon, hogy az új bizottság a földhözjut-tatottaknak, a kisbirtokosoknak és a régi törpe és kisbirtokosoknak közös önkormányzati szerve legyen. A Föld-műves Bizottságok részére hatáskört kell biztosítani minden fontos mez-gazdasági kérdésben és létre kell hozni a Földműves Bizottságok Országos Szövetségét.

Minden községi Földigénylő Bi-zonság küldje el képviselőit a nagy-jelentőségű országos értekezletre.

PÁRTÉLET

Szatymazon
a Nemzeti Parasztpárt komoly átalakulása megy át, ami ugyan nem annyira személyi, vezetőségi változtatásokban mutatkozik, hanem abban, hogy az eddig nehezen, lassan mozgó párt komoly szervezkedésbe kezdett. Egy hét alatt megduplázódott a tagságszám. A gyűlések (taggyűlések) népesek s ott élénken megvitatják s közvetlen határozatokat hoznak a párttagságot érintő helyi ügyekben. Széchenyi Lajos, az egyik tevékeny szervező bizik benne, hogy a szervezés még fokozódik s valóban a parasztság számarányában fogja képviselni Szatymazon a Nemzeti Parasztpárt a parasztság ügyeit.

Beszámolt Széchenyi még arról, hogy szeptember elején a N. P. kezdeményezésére a hősök szobrát, amelyet a háború megrongált, nagyszabású ünnepély keretében helyreállították. Az ünnepély rendezésében résztvesz a Nemzeti Parasztpárt, a Kommunista Párt és a MaDisz ifjúsága. A bevétel felét a hadifoglyok javára ajándékozták föl.

Készülünk a választásra?
A közeli választások híre gyorsan terjed, így bizonyára mindenütt tudnak már róla, hogy lesz. Erdői Ferenc belügyminiszter bejelentette a Parasztpárt miskolciana gyűlésén, hogy szeptember 5-én összeül a nemzetgyűlés elé terjesztve a tervezetet.

Felhívjuk a helyi szervezetek figyelmét arra, hogy pártunknak a jövő fejlődése és a nemzet sorsának irányításában való részvétele attól függ, hogy a küszöbön álló választások során hány képviselői megbízásnak jut birtokába. Pártunk helyzete és a politikai élet irányításában való részvétele szorosan összefügg a parasztságunk jövőjének alakulásával. Röviden: a parasztság sorsa, jövője a Parasztpárt sorsától függ. Ne felejtjük el, hogy a parasztság érdekeit csak a Parasztpárt tudja 100%-an képviselni. Most kezünkbe van adva a lehetőség, hogy akaratunkat érvényesítsük, élni kell vele, nehogy mások döntsének a sorsunkról.

A választásokig alig 4-5 hét van meg, tehát minden erőnket megfeszítve, felelősségünk teljes tudatában áldozatokat sem kímélve kell előkészíteni pártunkat és a választásokat. Rajtunk függ csupán, hogy a küzdelemből pártunk győzelmesen kerüljön ki.

Ruzsajárás
Ruzsajáráson Papá Imre és Somogyi Imre nemzetgyűlési képviselő tartott a hó 19-én igen népes nagygyűlést. A hallgatóság örömmel és lelkesedéssel vette magáévá azokat az eszméket és politikai célkitűzéseket, amelyekkel a kiküldöttek a Nemzeti Parasztpárt törekvéseit jellemezték.

Papá István azokat a sémákat sorolta fel, amelyek a múltban a parasztságot érték és beszélt az orvosi lehetőségeiről. Somogyi Imre rámutatott arra, hogy jövő sorsának alakulásáért a parasztság minden tagja maga felelős, mert most megvan a lehetősége arra, hogy a parlamentbe való bejutásával beleszóljon a ország igazgatásába. A nagybirtokok szétosztásával földparcellázott a nagybirtokos osztály politikai hatalma is. Ezt a hatalmat most össze kell fogni és a parasztság jövőjének kiépítésére kell fordítani.

A mindvégig lelkes hangulatban lefolyt gyűlés után a Ruzsajárás, atókházi szervezet megválasztotta tisztikarát, amelyek során elők lett Berényi Benjámin, alelnök Horváth János, titkár Décsi István, pénztáros Forkas János. A tagok ezenkívül 25 tagú szervező bizottságot választottak, amely bizottságnak a választások előkészítése lesz a feladata.

NEMZETI PARASZTPÁRT
DÉLMAGYARORSZÁGI
KERÜLETI TITKARSÁG
SZEGED, Batthyány-u. 4. l. e.
(Stefánia sétányán)

Várostanya
Szeged városainai szervezőtűntek e hó 12-én keresték fel Juhász János és Somogyi Imre nemzetgyűlési képviselők. Népes taggyűlés keretében ismertették a parasztságot érdeklő aktuális kérdéseket és beszámoltak azokról a gazdasági kezdeményezésekről, amelyek a bel és külföldi áruforgalom megindítását és fellendítését célozzák. A kiküldött képviselők kiküszöbölni igyekeztek azokat az ellentéteket, amelyek a pártszervezet munkáját és fejlődését akadályozták. Ebben az ügyben azóta szegedi szervezetünk központja megnyugtató intézkedéseket tett.

Országos képviselői értekezlet
tartott pártunk fővárosi központja e hó 16 és 17-én, amelyen kerületünkbeli Erdői Ferenc, Juhász János, Somogyi Imre, Szula András és Vas János nemzetgyűlési képviselők jelentek meg. Az értekezlet elsősorban a közeledő választásokkal kapcsolatos kérdéseket vitatta meg és leszögezte a párt álláspontját, mely szerint a választásokban a demokrácia tiszta eszközeivel, becsületesen kíván résztvenni.

Az értekezlet előadói voltak Veres Péter nemzetgyűlési képviselő, pártunk országos elnöke, Kovács Imre, Dr. Majláth Jolán, Sz. Szabó Pál, Sipos Gyula nemzetgyűlési képviselők és Borsody Iván, a Szabad Szó külpolitikai munkatársa.

Szovjet iskolák

Ma, amikor a mi iskolarendszerünk végleges formába öntését, népoktatásunk újjászervezését várjuk, különképpen kell, hogy érdekeljen a Szovjetunió népoktatása. Sajnos, csak röviden térhetünk ki rá és így külön kell utalni arra az állapotra, ami ezen a téren a cári Oroszországban uralkodott.

A szovjet kormány 1919-ben kiadott rendelete kimondotta, hogy minden 8-10 év közötti egyéneknek meg kell tanulnia írni és olvasni, természetesen a saját anyanyelvén. — Hogy milyen állapotok lehettek azelőtt, világosan mutatja az, hogy 1907-ben a lakosság 21,1%-a tudott írni és olvasni. A rendelet eredményességét bizonyítja, hogy 1926-ban 51,1%-os és 1939-ben már 82,2%-a tudott írni és olvasni.

Bámulatosak ezek az eredmények s most nézzük az iskolarendszert:

A szovjet emberről való gondoskodás már születése előtt kezdődik, mert a magzat fejlődését segíti elő, hogy az anya orvosi felügyelet alatt áll és tilos nehéz testi munkát végeznie, valamint az, hogy az anya szülés előtt fizetett szabadságot kap. Ha az anya dolgozik, gyermekére a bölcsődében viselnek gondot. A bölcsődék és gyermekkertek oly szerkesztésűek és szovjet életnek, mint az iskolák. A bölcsődéket orvos vezeti és tanult ápolónők gondozzák a gyermekeket. Itt hároméves koráig van a gyermek.

A gyermekkertekben 3-7 éves korukig nevelik a gyermekeket. Csoportokra vannak osztva és képzett pedagógusok vezetése alatt állnak. Már a legkisebb korban is önjellegűségére, munkaszereletre és egymás kölcsönös támogatására nevelik őket.

Az ismereteket főként az iskolában szerzik meg a tanulók. A szovjet kormány már 1918-ban egységesítette a különböző típusú elemi és középiskolákat — és 9 osztályos iskolát állított fel, melyben 8 éves kortól 17 éves korig tanultak. A tanítás ingyenes lett, az iskolákban megszünt minden külön kedvezmény. A szovjet állam nemzetiségi politikájának szellemében az iskola az illető nemzetiség nyelvén tanít. A cári oroszországban sok népnek nem volt A-B-C-je. Ma már minden népnek van. A szovjet földön minden népet elől nyitva van a kulturális fejlődés útja.

A meglévő iskolahálózat nem volt elegendő arra, hogy a Szovjet nevelési programját megvalósítsa. A népgazdaság fejlődésével újabb és újabb iskolákat építettek. Az 1927-28-as

iskolaévbén 13.000 új iskolát nyitottak meg, 1930-ban a szovjet állam törvényét hozott az általános tankötelezettségről. 1934-ben felállította az egységes 10 osztályos iskolát. Egyes kis falvakban csak 4 osztályos elemi iskola van, nagyobb falvakban 7 osztályos, a városokban, ipartelepeken pedig 10 osztályos iskolák vannak. A tanulók az egyik iskolatípusból külön vizsga letétele nélkül átmenhetnek a másik iskolatípus felőbb osztályába.

Egységes tantervek alapján készülnek a tankönyvek, melyek egyszerű, világos nyelven vannak írva, természetesen az illető nemzetiség nyelvén, ahol az iskola működik. A tanterven változtatni csak a kormány-

nak van joga. A tanulók az 1-4. osztályban naponként 4 tantárggyal, az 5-10. osztályokban pedig naponként 5 és hetenként kétszer 6 tantárggyal foglalkoznak.

A tanítás módszere: az előadó pedagógus megismerteti a tanítványokkal a kérdést, melynek anyaga a tankönyvekben megtalálható. A szovjet iskolák tanításában nagy szerepük van a kísérleteknek, közvetlen megfigyeléseknek, kirándulásoknak. A tanulók megfigyeléseikről jegyzeteket készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

Az osztályozás az 5-ös rendszer alapján történik. A kitűntőt az 5-ös

és az elégtelent az 1-es osztályzat jelzi.

Az iskolai élet meleg és bensőséges. A tanítói kar az iskolában és a szovjet társadalmi életben általában igen nagy tekintélynek örvend. Az 1944. év decemberében a szovjet állam magas kitüntetésekkel több mint 5000 tanítót és tanárt tüntetett ki. Ezt ünnepelte az egész szovjet sajtó és az egész szovjet közvélemény.

A gyermekek nagy része a vizsgák után a nyaralótelepekre, sanatóriumokba megy. Ezeket a szakszervezetek, a gyárak és intézmények tartják fenn. Szeptemberben testileg és szellemileg megerősödve térnek vissza.

Abelovszki Antónia

A magyar egyetemi és főiskolai ifjúság balatonlellel konferenciájának határozata

Összegyűltünk Balatonlellén, a magyar egyetemi és főiskolai ifjúság első szabad konferenciájára, hogy számotvevünk a múlttal és megállapítsuk tennivalóinkat ma, amikor nemzetünk fejlődésének új, szabad útjára lép.

Felleggyűnt teljes tudatában akarunk munkálkodni a demokratikus Magyarország jövőjéért, melyet csak a dolgozó nép, a munkásság, parasztság és haladó értelmiség érdekeinek maradéktalan érvényrejtése biztosít. Ennek érdekében következetesen végig kell vívniünk a demokratikus átalakítás és ki kell küszöbölniünk mindazokat az erőket, melyek országunkat pusztalásba sodorták és demokratikus fejlődésének ma is útjában állnak. Okulva nemzetünk katasztrófájából, hitet teszünk az igazi magyar nemzeti politika mellett, magyar bírodalmi gondolat imperialista téveszméjé helyett a szomszéd államokkal békés együttműködést akarunk megvalósítani. Küzdünk a magyar sovinizmus minden megnyilatkozása ellen. A Romániában, Jugoszláviában és Csehszlovákiában élő magyarokat is arra szólítjuk fel, hogy támogassák országuk demokratikus erőt a sovinszta reakció elleni küzdelemben. A sovi-

nizmus és a reakció teljes föltszámolásában látjuk biztosítva a népek szabad fejlődését. Végképp le akarunk számolni mindennel, ami a múltban az egyetemi ifjúság nagyrészét a reakció és a fasizmus eszközevé tette. Szükségesnek tartjuk minden egyes hallgató igazoltatását. El kell változtatnunk az egyetemről azokat, akik felelősek az ifjúság félrevezetéséért, valamint azokat, akik még ma is tudatosan a reakciót támogatják.

Az egyetemnek és általában a közoktatásnak a népet kell szolgálnia. Ezért multhatatlanul szükséges a magyar közoktatás és népnevelés teljes reformja. A kasztizmus elűntetésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a parasztság és munkásság fiai minél nagyobb számban kerüljenek egyetemre. Ezentul a tanulás lehetősége ne az anyagi helyzetben, hanem a tehetségben múljék.

Meg kell valósítanunk a nők teljes egyenjogúsítását: az egyetem minden karát meg kell nyitni előlük.

Hogy az ország újjáépítéséből kivehesseik részünket, ahhoz az egyetemi hallgatóság gazdasági és kulturális helyzetének megjavítására van szükség. Uj programok, új intézmények, új

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

Az egyetemnek és általában a közoktatásnak a népet kell szolgálnia. Ezért multhatatlanul szükséges a magyar közoktatás és népnevelés teljes reformja. A kasztizmus elűntetésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a parasztság és munkásság fiai minél nagyobb számban kerüljenek egyetemre. Ezentul a tanulás lehetősége ne az anyagi helyzetben, hanem a tehetségben múljék.

Meg kell valósítanunk a nők teljes egyenjogúsítását: az egyetem minden karát meg kell nyitni előlük.

Hogy az ország újjáépítéséből kivehesseik részünket, ahhoz az egyetemi hallgatóság gazdasági és kulturális helyzetének megjavítására van szükség. Uj programok, új intézmények, új

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

Az egyetemnek és általában a közoktatásnak a népet kell szolgálnia. Ezért multhatatlanul szükséges a magyar közoktatás és népnevelés teljes reformja. A kasztizmus elűntetésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a parasztság és munkásság fiai minél nagyobb számban kerüljenek egyetemre. Ezentul a tanulás lehetősége ne az anyagi helyzetben, hanem a tehetségben múljék.

Meg kell valósítanunk a nők teljes egyenjogúsítását: az egyetem minden karát meg kell nyitni előlük.

Hogy az ország újjáépítéséből kivehesseik részünket, ahhoz az egyetemi hallgatóság gazdasági és kulturális helyzetének megjavítására van szükség. Uj programok, új intézmények, új

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

Az egyetemnek és általában a közoktatásnak a népet kell szolgálnia. Ezért multhatatlanul szükséges a magyar közoktatás és népnevelés teljes reformja. A kasztizmus elűntetésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a parasztság és munkásság fiai minél nagyobb számban kerüljenek egyetemre. Ezentul a tanulás lehetősége ne az anyagi helyzetben, hanem a tehetségben múljék.

Meg kell valósítanunk a nők teljes egyenjogúsítását: az egyetem minden karát meg kell nyitni előlük.

Hogy az ország újjáépítéséből kivehesseik részünket, ahhoz az egyetemi hallgatóság gazdasági és kulturális helyzetének megjavítására van szükség. Uj programok, új intézmények, új

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

Az egyetemnek és általában a közoktatásnak a népet kell szolgálnia. Ezért multhatatlanul szükséges a magyar közoktatás és népnevelés teljes reformja. A kasztizmus elűntetésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a parasztság és munkásság fiai minél nagyobb számban kerüljenek egyetemre. Ezentul a tanulás lehetősége ne az anyagi helyzetben, hanem a tehetségben múljék.

Meg kell valósítanunk a nők teljes egyenjogúsítását: az egyetem minden karát meg kell nyitni előlük.

Hogy az ország újjáépítéséből kivehesseik részünket, ahhoz az egyetemi hallgatóság gazdasági és kulturális helyzetének megjavítására van szükség. Uj programok, új intézmények, új

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

Az egyetemnek és általában a közoktatásnak a népet kell szolgálnia. Ezért multhatatlanul szükséges a magyar közoktatás és népnevelés teljes reformja. A kasztizmus elűntetésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a parasztság és munkásság fiai minél nagyobb számban kerüljenek egyetemre. Ezentul a tanulás lehetősége ne az anyagi helyzetben, hanem a tehetségben múljék.

Meg kell valósítanunk a nők teljes egyenjogúsítását: az egyetem minden karát meg kell nyitni előlük.

Hogy az ország újjáépítéséből kivehesseik részünket, ahhoz az egyetemi hallgatóság gazdasági és kulturális helyzetének megjavítására van szükség. Uj programok, új intézmények, új

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

Az egyetemnek és általában a közoktatásnak a népet kell szolgálnia. Ezért multhatatlanul szükséges a magyar közoktatás és népnevelés teljes reformja. A kasztizmus elűntetésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a parasztság és munkásság fiai minél nagyobb számban kerüljenek egyetemre. Ezentul a tanulás lehetősége ne az anyagi helyzetben, hanem a tehetségben múljék.

Meg kell valósítanunk a nők teljes egyenjogúsítását: az egyetem minden karát meg kell nyitni előlük.

Hogy az ország újjáépítéséből kivehesseik részünket, ahhoz az egyetemi hallgatóság gazdasági és kulturális helyzetének megjavítására van szükség. Uj programok, új intézmények, új

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

Az egyetemnek és általában a közoktatásnak a népet kell szolgálnia. Ezért multhatatlanul szükséges a magyar közoktatás és népnevelés teljes reformja. A kasztizmus elűntetésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a parasztság és munkásság fiai minél nagyobb számban kerüljenek egyetemre. Ezentul a tanulás lehetősége ne az anyagi helyzetben, hanem a tehetségben múljék.

Meg kell valósítanunk a nők teljes egyenjogúsítását: az egyetem minden karát meg kell nyitni előlük.

Hogy az ország újjáépítéséből kivehesseik részünket, ahhoz az egyetemi hallgatóság gazdasági és kulturális helyzetének megjavítására van szükség. Uj programok, új intézmények, új

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

Az egyetemnek és általában a közoktatásnak a népet kell szolgálnia. Ezért multhatatlanul szükséges a magyar közoktatás és népnevelés teljes reformja. A kasztizmus elűntetésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a parasztság és munkásság fiai minél nagyobb számban kerüljenek egyetemre. Ezentul a tanulás lehetősége ne az anyagi helyzetben, hanem a tehetségben múljék.

Meg kell valósítanunk a nők teljes egyenjogúsítását: az egyetem minden karát meg kell nyitni előlük.

Hogy az ország újjáépítéséből kivehesseik részünket, ahhoz az egyetemi hallgatóság gazdasági és kulturális helyzetének megjavítására van szükség. Uj programok, új intézmények, új

tervezetek készítenek. A történelem és irodalom tanulmányozásánál az iskolai könyvtáron kívül, a közönyvtárakat is igénybe veszik.

A szőregi kenyérgyű kivizsgálásának eredménye

A Szegedi Szabad Szó aug. 5-i számában (12. szám) „Élvethetetlen kenyér Szőregen” című cikket közöltünk. A cikk hatására kivizsgálás történt és a torontói járási főjegyző elküldte a kivizsgálásról fölvetett jegyzőkönyvet közlés céljából. Közöljük mindkét jegyzőkönyvet, részben mert bizonyítja, hogy nem ok nélkül és nem hiába emeltünk szót, másrészt pedig, hogy a járási főjegyző új kívánsága szerint a „községben felzaklatott nyugalmat a lehetőszöghez képest helyreállíthassuk.” Természetesen mindezt abban a reményben, hogy a jegyzőkönyvnek tud, Szőreg lakossága már élvezhető kenyereit kap.

Jegyzőkönyv.
Készült Szőreg község előjáróságánál 1945. évi augusztus hó 9. napján a községben a kenyérszűrés körül eszelit szabálytalanságoknak a vármegyei főispán urnak 122/1945 K. számú rendelkezése történt kivizsgálásáról.

Jelen vannak:
Az ügy kivizsgálására kirendelt Szeles Antal járási főjegyző, Dr. Vörös Jenő községi főjegyző, Kozma József községi esküdt, Vladiszavlev Iszko községi esküdt, Denez Pál termelési bizottság elnöke, Bényi Miklós a szőregi parasztpárt megbízottja és titkára, Szerető Lajos bizottsági tagok és Tolnay Géza szőregi górnaloms, valamint Hegedüs Béláné sültömetere neje.

A bizottság megállapította, hogy a Szegedi Szabad Szó aug. 5-iki számában megjelent cikk annyiban, fellet meg a valóságnak, hogy a pék által Tolnay Géza máimából beszerzett lisztből süített és sórelmészt kenyér élvethetetlen, azonban az ott jelzett és liszthen talált szalmaszál a bizottság megállapítása szerint nem számlálód ered, hanem a buzá közt keveredett zabnak a kiörles során nyert kótaja, ami nem lett kielőképpen kiszűrve a lisztből.
A bizottság a megállapítását az időközben vett lisztmintából süített kenyérből is

igazoltnak látja, ugyanis a lisztet részben hazilag, részben pedig pék által dolgoztatta fel kenyérnek és ez alkalommal ugy a házi kidolgozás, mint a pék általi kidolgozás kenyér élvethető és jó külleműnek bizonyult.

A bizottság megállapította a próbasüítésből az, hogy a kenyér élvethetlensége onnan is eredhet, hogy a községi pék a kenyér készítésénél nem dolgozhatta ki szükségeszerűen és elmulasztotta a só megfelelő adagolását, továbbá a kemence nem volt megfelelően felülvizsgálva és így nem is süllhetett át rendszeren.

A bizottság ezutal is elrendeli, hogy Hegedüs Béláné találatból közléstől lisztből a már vett mintát ellenőrzés és egyvizsgálás végett az országos lisztközvetítő intézethez szonnal küldje fel az előjáróság. Elrendeli továbbá, hogy a megváltó lisztből ugyanazon helységben ellenőrzés mellett újabb süítés eszközöltesse, ugyanazon személy által. A próbasüítés Hegedüs Béla és Gardag Nándor pék műhelyében eszközölendő a bizottság által delegált 2-2 tag ellenőrzése mellett. Delegáltja lettek pedig: Kozma József esküdt és Szerető Lajos, Vladiszavlev Iszko községi esküdt és Bényi Miklós a parasztpárt titkára.

Ezzel a jegyzőkönyv feloalvasás után hh. aláíratott. Kmf.

Folytatolag felvettett 1945. augusztus 10. napján a tudolási ügyben az ott felsorolt személyek jelenlétében.

A kiküldött bizottság a próbasüítést megjellette és ez alkalommal bemutatja a vett lisztmintából süített kenyereket, amelynek megvizsgálása után a bizottság, egy hangulag megállapítja, hogy a kenyér fíiss állapotban a külsőse után élvethető.

A bizottság egyhangulag megállapítja, hogy a sórelmészt kenyér, ami a múltban a vizsgálat tárgyát képezte, a pék által nem kielőképpen való kidolgozása, a sónak hiányos adagolása és legfőképpen pedig az, hogy a kemencét nem fűtötte fel kielőképpen és ezért a kenyér zsengés, sületlen és élvethetetlen volt.

A bizottságban egyes panaszokból tudomásra jutott az, hogy ugyanezen okból, vagyis a kemence fűtésiessége miatt a házilag készített kenyér, amely a pékkel nem készíthető, gyorsan romlik, penészedik és élvethetlenné válik.
A bizottság ismétellen megállapítja és egyben kifejezett óhaja az, hogy a 10%-os máim kiörlesi arány miniszterielg csökkentésére (alább 85%-osra, hogy az elálatlan szegény lakosság és az ellátottak

közötti nivó különbség az örlesnél illetve a kenyér minőségénél ne legyen föltűnő aránytalan annál is inkább, mivel a hiányzó zsír, szalonna és egyéb zsíros tápanyagok hiányában a szegény munkásságnak egyedül és föltáplálka a kenyér, mely ha nem erős és így munkaképes és életmentartásuk kerül vétele. Kívánatosnak találja továbbá a bizottság, hogy a pékek a só beszerzési igazolt költségét a süítésnél hozzászámíthassák a kenyér árához, mert már a drágán beszerzett tüzifa miatt kereset lehetőségek nincsen.

Tolnay Géza előadja, hogy a buzát a törvényes rendelkezésnek megfelelően 90%-os arányban öri ki, amelyből a hátsó rész által lett leve lisztminta lepecsételtetlen zsakból, ami ezeitig nem volt belevetve, amely mintan megvizsgálását ker a lisztközvetítő intézet által a saját érdekében megvédeése céljából is, mivel nem ismeri el azt, hogy a zabkott az ő máimban kerülhetett bele a lisztbe, illetve a kenyérbe.

A bizottság elrendeli, hogy a most mar lelobbázott zsakból is minta küüessék fel elemzés végett.

Ezzel a jegyzőkönyv feloalvasás után hh. aláíratott. Kmf.

Szerkesztői üzenetek

T. K. Szegvár. Beküldött cikket megkaptuk, valóban figyelem érdemel Ady-nak az a kevésbé ismert tanulmánya. Sajnos azt nem ígérhetjük mi sem, hogy teljes terjedelmében közöljük meg, de meg vizsgálunk majd rá. Amennyiben megvizsgálunk, hogy teljes terjedelmében közöljük és változtatás nélkül, úgy sajnos, nem tudunk keresnek ízelet tenni.

P. G. Tatabánya. A közléstőlástügyi miniszterium értesítése szerint gyűjtöttél és szonthias gyűmböcs magvakat Hutter és Lever Rt. (Budapest, Erzsébet krt. 6) veszi át. Valószínű, hogy a napokban Szegedre is külön gyűjtőtelepet létesít.

Kiadja a NEMZETI PARASZTPÁRT
Feloalás szerkesztő: HORVÁTH LAJOS
Feloalás kiadó: SERES JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szeged, Batthyány-u. 4. l. em.
Telefon: 282
Szeged Városi Nyomda és Könyvkiadó Rt.
Feloalás átvettető: Kiss István